

Klassekampens fravær i Repparfjorden

I disse dager pågår den største miljøkampen i norsk historie siden Altakampen. Dengang var Klassekampen i høyeste grad tilstede. Denne kampen var mye av årsaka til at avisa for noen år hadde egen journalist i Finnmark. Avisen hadde også frivillige korrespondenter i området som rapporterte fra små og store hendinger i kampen, og undertegna var en av mange som bidro.

Men hvor er Klassekampen i Repparfjorden, når både unge demonstranter fra hele landet og reindriftssamer i området blir taua inn av politiet for at et kanadisk selskap skal få utvinne kobber og kaste millioner av tonn avfall i fjorden? Avisen er i det hele tatt ikke tilstede. Man ser en annen vei og later som ingenting. At Klassekampen har egen journalist i Nord-Norge synes ikke. Hvilken side står avisa på? Når det pågår en så viktig kamp og avisa ikke tar standpunkt for motstanden, må det tolkes som at man velger å være på maktas side. Man gjør akkurat det makta ønsker – holder kjeft.

I dag, 31.07.2025 har jeg fått inn en kronikk om saka. Den er til og med tatt inn i sin helhet sjøl om den var litt over vanlige grenser for kronikk. Så burde jeg kanskje være fornøyd med det? Om ikke dette hadde vært et "endelig" etter å ha skrevet atskillige innlegg om saka for avisas søppelkasse. Om ikke avisa hadde satt sin egen overskrift og sin egen ingress, som ikke stemmer med innholdet. Som viser at debattredaksjonen ikke har forstått innholdet i kronikken og hva den handler om.

Tittelen på kronikken min var "Ulovlig hemmelighold om EUs støtte til Nussir-gruva". Denne har avisa endra til "Prosessene Repparfjorden". Jeg kunne godt ha skrevet artikkelen "Prosessene Repparfjorden", men det er ikke det jeg har gjort her. Jeg har skrevet om hemmeligholdet. Som ingress har avisa skrevet: "Nussirs katastrofale plan om kobbergruver i Finnmark har, tross alle miljøhensyn, fått tillatelse. Begrunnelsen? Umulig å få tak i." Dette er ikke mine ord. De er heller ikke sanne. Tillatelsen til Nussir blei gitt i 2016 (utslippstillatelse) og 2019 (driftskonsesjon). Begrunnelsen for disse tillatelsene er offentlig kjent, og har vært det hele tida. Dette handler om at EU nå i 2025 har gitt Nussir status som strategisk prosjekt. Det er dette som vi ikke får begrunnelse for. Med Klassekampen sin ingress gir man inntrykk av at forfatteren av kronikken ikke vet hva han snakker om, med å blande sammen en gammel tillatelse fra norske myndigheter og et nytt vedtak i EU. Hvem vil lese en kronikk av en forfatter som ikke vet hva han skriver om?

Men de som i dette tilfellet ikke vet, er avisas redaksjon. Klassekampen har flere ansatte bare for å redigere debattinnlegg og kronikker. Hadde det vært for mye å forvente at de leser gjennom og forstår innlegga de legger inn og omskriver tittel og ingress på? Hadde det vært for mye å forvente at når de både ønsker å omskrive tittel og ingress, kontakter de forfatteren og spør om deres endringer er akseptable?

En gang hadde jeg et tips om ei sak jeg ønska at Klassekampen skulle skrive om. Jeg ba om å få snakke med en journalist som jobba med miljøspørsmål. Svaret var at det hadde de ikke. Avisen kan prioritere musikk og litteratur, men har ikke forstått hvor mye kampen for natur og miljø betyr i vår tid. For ei avis som kaller seg "Venstresidas dagsavis" er det en katastrofe. Hvor lenge skal det fortsette? Jeg vet at jeg uttaler meg på vegne av svært mange lesere når jeg krever et svar fra redaktøren på dette.